

PO SPALIO Vėliava

LKP(b) Rokiškio Rajono K-to ir Rajono Vyk. K-to Organas

Nr. 10 | 1950 m. gruodžio 12 d. | Kaina 20 kp.

Kandidatų į deputatus susitikimai su rinkėjais

Tarybiniai žmonės savo rinkimiuose susirinkimuose iškelė geriausius sūnus ir dukras kandidatais į vietinių Tarybų deputatus. Šiomis dienomis, kada liko nedaug laiko iki gruodžio septynioliktosios, rinkiminė kampanija įgauna vis platesnį ir platesnį užmojį: gamyklose, fabrikuose, tarybinėse įstaigose, kolūkiuose vyksta gausūs rinkėjų susirinkimai, agitacija už pasiūlytus kandidatus į deputatus pačiame įkarštyje. Viena iš tokios agitacijos formų yra kandidatų į vietinių Tarybų deputatų susitikimas su rinkėjais. Šie susitikimai — tai ryški tarybinių žmonių demonstracija, kuria dar kartą liaudis išreiškia begalinę meilę ir atsidavimą komunistų partijai, didžiajam visos liaudies mokytojui ir bičiuliui draugui Stalinui. Per šiuos susitikimus rinkėjai susipažįsta su kandidatais į deputatus biografiniais, su jų nuotaikomis ir darbo keliu. Rinkėjai pasisako apie juos, kaip apie aktyviausius kovotojus už naujus laimėjimus komunistinėje statyboje, primena jiems, kad jie nenukryptų nuo liaudies masių, kad visur ir visada gintų jos interesus, kad dar labiau susitelktų apie šlovingąją komunistų partiją, tvirtai ir nenukrypstant žengtų didžiųjų vadų — Lenino ir Stalino nurodytu keliu.

Mūsų rajone taip pat vyksta gausūs rinkiminiai susirinkimai, kuriuose rinkėjai susitinka su kandidatais į deputatus.

IV. Susitikime su rinkėjais kandidatas į rajono DŽD Tarybos deputatus gydytoja drg. Salagubaitė papasakojo susirinkusiems, kaip buržuaziniams

laikais, pati sunkiai pelnydama sau duonos kąsnį, atkakliai iškelė mokslo. Tarybų valdžios metais jai, kaip ir milijonams darbo liaudies žmonių, plačiai atsivėrė durys į šviesų gyvenimą. Atsidėkodama partijai ir vyriausybei už suteiktą laimingą gyvenimą, mylėdama liaudį, ji visas savo jėgas pasiskyrė žmonių sveikatingumui pakelti.

Kalbėjęs kandidatas į miesto DŽD Tarybos deputatus batsiuvių artele „Pergalė“ darbininkas drg. Gerasimovas, anksčiau temates tik skurdą, vargą, buožių išnaudojimą ir be teisiskumą buržuazinėje Lietuvoje, pareiškė, kad jo meilė šlovingajai komunistų partijai, Tarybų valdžiai yra begalinė ir kad jis, išrinktas į valdžios organus, ištikimai ir atsidavusiai tarnaus liaudžiai.

Visuose susirinkimuose su kandidatais į vietinių Tarybų deputatus rinkėjai atžymi savo ir visos liaudies atsietus laimėjimus, apsvaisto vietinių Tarybų darbą, iškelia eilę trūkumų ir duoda konkrečius pasiūlymus jiems pašalinti.

Politinis pakilimas, verdas gyvenimas, gamybiniai laimėjimai rinkimų garbei rodo, kad mūsų rajono dirbantieji rinkimų dieną visi kaip vienas atiduos savo balsus už stalininio komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, žinodami, kad balsuodami už geriausius liaudies sūnus ir dukras, jie balsuos ir už savo tarybinės Tėvynės dar didesni sėkmes. Padedant mūsų rajono dirbantiesiems savo susitelkimą apie šlovingąją komunistų partiją, patenkinant savo meilę tarybinėms tautų vadui, visų mūsų pergalių įkvėpėjui ir organizatoriui, kovos už taiką vėlavininkui draugui Stalinui!

E. Aldunskas

Užė salė, lyg didelis spfečius,
Pastrengęs išskristi į tolį, —
Tali džiaugsmingais veidais kolūkiečiai
Kandidatu iškėlė Viduolį.

Jis stovėjo paraudęs prie stalo,
Glamžė rankoj kepturę, knygotę,
Ir belaukiant ovacijų galo,
Jo galvoj atminimai sukručio:

...Ar seniai jis pas buožę bernavo.
Lenkė nugarą, prakaitą liejo?
Rytidiena tik vargus pranašavo,
Šluostė prakaitą vasaros vėjai.

Buožė čulpė iš jo, ką galėjo —
Jo sveikatą, jo vergišką darbą.
Buožės lauką Viduolis akėjo,
Pusles trynė ant rankų padargai.

Kelia ranką prie veido Viduolis,
Prie širdies nuoširdžiai ją prispaudžia:
„Ačiū Stalinui tarkime, broliai!
Mūsų jėgos — tarybiniai liaudžiai“.

Jis dar kartą pateisins mūsų pasitikėjimą

Rinkimų dieną mes, visi kolūkiečiai, ateisime prie Berlyno paėmimo“ ir „Už pergalę prieš Vokietiją“.

Grįžęs pas mus į taikų pokarinį darbą, Mikalkėnas buvo išrinktas į apylinkės DŽD Tarybą — drg. Mikalkėną Antaną.

Visi gerai pažįstame drg. Mikalkėną, gimusi ir augusi mūsų apylinkėje. Sunkus ir vargingas buvo jo gyvenimo kelias buržuaziniams metais. Tėvai buvo neturtingi, turėjo vos 6 ha žemės, o šelma jų buvo didelė. Antanui teko iš mažens dirbti buožems, kad užsidirbtų duonos kąsnį. Dėl to jis negalėjo užbaigti nė 4 pradžios mokyklos skyrių.

Kai Tarybinė Armija išvadavo mūsų kraštą iš vokiškųjų fašistų okupacijos, Antanas, nieko nelaukdamas, stoja į Tarybinės Armijos eiles ir muša hitlerinius grobikus Berlyne. Už pasižymėjimą šiose kovose Antanas Mikalkėnas

apdovanotas medaliais „Už Berlyno paėmimą“ ir „Už pergalę prieš Vokietiją“.

Grįžęs pas mus į taikų pokarinį darbą, Mikalkėnas buvo išrinktas į apylinkės DŽD Tarybą — drg. Mikalkėną Antaną.

Visi gerai pažįstame drg. Mikalkėną, gimusi ir augusi mūsų apylinkėje. Sunkus ir vargingas buvo jo gyvenimo kelias buržuaziniams metais. Tėvai buvo neturtingi, turėjo vos 6 ha žemės, o šelma jų buvo didelė. Antanui teko iš mažens dirbti buožems, kad užsidirbtų duonos kąsnį. Dėl to jis negalėjo užbaigti nė 4 pradžios mokyklos skyrių.

Kai Tarybinė Armija išvadavo mūsų kraštą iš vokiškųjų fašistų okupacijos, Antanas, nieko nelaukdamas, stoja į Tarybinės Armijos eiles ir muša hitlerinius grobikus Berlyne. Už pasižymėjimą šiose kovose Antanas Mikalkėnas

A. MILAKNIS,
Salomėjos Nėries
vardo kolūkio pirminės
konjauinimo organizacijos
sekretorius

konferencijos

Šių metų gruodžio mėn. 10 d. Kultūros namų salėje įvyko Rokiškio miesto bibliotekos skaitytojų konferencija, kur buvo nagrinėjama ir aptariama poeto Teofilio Tilvyčio poema „Usnynė“, dalyvaujant pačiam poemos autoriui.

[žanginį] žodį tarė I vid. mokyklos mokytojas drg. A. Keliuotis, kviedamas susirinkusiuosius gausiai dalyvauti poemos aptarime, pateikiant klausimus ar pageidavimus pačiam autoriui.

Apie „Usnynę“ kalbėjo moksleiviai: Deksnys, Uduktis, Deksnytė; taip pat pasisakė fabriko „Plugas“ darbininkas drg. Juodelis, drg. Bražiūnas ir kiti.

Įdomas buvo I vidurinės mokyklos XI kl. mokinio G. Užukukio pateikti klausimai, į kuriuos išsamiai atsakė audringais plojimais sutiktas poetas Teofilis Tilvytis. Jis pasakojė, kaip ir kokioms aplinkybėmis kurė „Usnynę“, ar jis pats patenkintas savo kūriniu ir ką randa jame taisytina.

Vėliau konferencijos dalyviai iš klausė aktualiausiomis temomis sukurtus naujausius poeto eilėraščius.

Baigiamąjį žodį ir padėką poetui Tilvyčiui už dalyvavimą konferencijoje pareiškė bibliotekos vedėjas — konferencijos iniciatorius drg. Juonkis.

Toliau sekė meninė dalis, kurią išpildė I ir II vidurinių mokyklų moksleiviai ir Kultūros namų saviveiklos ratelis.

Juodupės bibliotekos vedėjas drg. Juoknas iniciatyva čia, rinkimų į vietines Tarybas garbei, įvyko skaitytojų konferencija. Skaitytojai drg. Šešelgytė, Blūdžiūns, Kriškonas ir kiti nagrinėjo populiarią ir visų mėgiamą tarybinio rašytojo B. Polevojaus knygą „Apyšaka apie tikrąjį žmogų“. Konferencijoje dalyvavo apie 400 žmonių — kolūkiečių, „Nemuno“ audyklos darbininkų, moksleivių. Konferencija praėjo aukštame politiniame ir idėjiniame lygyje.

DIENOS TEMOMIS

Rinkimų į Lietuvos TSR sričių, rajonų, miestų, apylinkių ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų tarybas nuostatyti 82 straipsnyje pažymima: „Kasdien per paskutines 15 dienų prieš rinkimus Apylinkės balsavimo komisija skelbia arba kurluo nors kitu būdu plačiai pranešinėja rinkėjams rinkimų dieną ir rinkimų vietą“.

Vadovaudamasis šiuo straipsniu, šeteksnų agitpunktas (vedėjas komjauinolis Sukys) plačiai vysto agitacinį-masinį darbą apylinkės rinkėjų tarpe. Plakatai, šukiai ir skelbimai, nurodantieji rinkimų datą ir vietą, puošia agitpunkto patalpas. Apylinkės rinkėjams, lankant juos butuose, nuolat aiškinama, kada ir kur vyks balsavimas.

To nematyti Ragelių ir Sėlynės apylinkių agitpunktuose. Jų vedėjai drg. drg. Vilys ir Kalvelis nesirūpiu agitacinio-rinkiminio darbu, nevadovauja agitatoriams. Taip pat jokio agitacinio darbo neįveda Rokiškio miesto agitpunkto Nr. 2 vedėjas drg. Bespalova ir agitatoriai, ko pasekoje Vytauto gatvėje gyvenantieji rinkėjai dar nežino, kuriose patalpose vyks balsavimas.

Šitokia padėtis toliau tęstis negali. Minėti agitpunkto vedėjai turi nedelsiant pagerinti vadovaujamą rinkiminiam-agitaciniam darbui, plačiai supažindinti rinkėjus su balsavimo vieta ir laiku.

**BALSUOKITE
UŽ DIDIJĄ LENINO — STALINO REIKALĄ
UŽ KOMUNISTŲ IR NEPARTINIŲ BLOKO
KANDIDATUS!**

Partinis švietimas rajone

Vadovaudamasi istoriniais KP(b) CK plenumo ir Lietuvos KP(b) VI suvažiavimo nuarimais, rajono partinė organizacija ėmėsi partinio švietimo organizavimo rajone. Motosi komunistai, komjaunoniai ir geriausiai nepartiniai aktyvistai. Prie partijos komiteto partinio kabineto veikia 2-ju metų partinė m-la, kurią anko 43 klausytojai. Taip pat reikia 13 ratielių VKP(b) istorijai studijuoti, 15 politinių nokyklių ir 5 ratieliai Lenino-Stalino biografijos studijuoti, kuriuose mokosi 818 klausytojų. Daugumoje mokyklų ir ratielių mokslas vyksta reguliariai, klausytojai pamokose gausiai dalyvauja, lektorai gerai pasiruošia ir pamokos pravedamos aukštame politiniame lygyje, kaip, pvz., politinė m-la prie rajono Ryzkoopsajungos (ratelio vadovas drg. Gurfinkelis), prie Panemunėlio MTS VKP(b) istorijai studijuoti ratielis (vadovas drg. Strumskys), prie VSM skyriaus (vadovas drg. Rikailinas) ir kt. Aišku, šį svarbų uždavinį teisingai įvertino partinės organizacijos, įtraukdamos į švietimo tinklą geriausius nepartinius aktyvistus, kad vėliau juos, gerai pasiruošusius, išstudijavus VKP(b) trumpąjį istorijos kursą, galima būtų priimti į VKP(b) eiles. „VKP(b) istorijos trumpasis kursas“ yra pagrindinių marksizmo-leninizmo žinių enciklopedija. Šiame draugo Stalino veikalė apibendrintas istorinis didžiųjų vadų — Lenino-Stalino patyrimas,

J. PRAKAPAVIČIUS,
LKP(b) Rokiškio rajono
komiteto sekretorius

kuriam lygaus neturi, nė viena partija pasaulyje. Šio patyrimo studijavimas ir įsisaminimas, lyg svyturis, nušviečia viso pasaulio darbo žmonėms kelią kovai už visiską išsivadavimą iš buržuazinės ir kolonijinės priespaudos. Dauguma komunistų ir nepartinių tai tinkamai įvertino ir savo politines žinias kaip reikiant gilina. Štai, pvz., 2-ju metų partinės mokyklos klausytojas drg. Goriovnovas atkakliai dirba, gerai pasiruošia pamokoms ir gali būti pavyzdžiu kitiems atsiliekančioms draugams. Taip pat gerai mokosi drg. Stašelis ir kiti.

Tačiau yra ir tokių partinių organizacijų bei atskirų komunistų, kurie į politinį švietimą atsidėję visiškai šaltai. Taip, pvz., prie Rokiškio tarybinio ūkio politinėje m-loje (vadovas drg. Šachovas), prie miesto vykdomojo k-to (vadovas drg. Tuinyla) dar nėra pravedta nė vieno užsiėmimo; taip pat dar neseniai pradėjo darbą drg. Mainelis (politinio ratelio vadovas prie Ragelių septynmetės mokyklos). Kyla klausimas, ar šios pamintetos partinės organizacijos ir jų vadovai supranta tai, kad partinis švietimas yra vienas iš svarbiausių komunisto gyvenimo reikalų, ar jie supranta, kad komunistas be marksizmo teorijos, kaip karys be ginklo?

Ko mus moko „VKP(b) istorijos trumpasis kursas“?

„Partijos istorija visų pirma moko, kad proletarinės revoliucijos pergalė, proletariato diktatūros pergalė yra negalima be revoliucinės proletariato partijos, kuri yra laisva nuo oportunizmo, nesutaikoma oportunistų ir kapituliantų atžvilgiu, revoliucinė buržuazinės ir jos valstybinės valdžios atžvilgiu.“ (VKP(b) istorijos trumpasis kursas, 351 psl.)

Negalima nepaminti ir to, kad atskiri komunistai, nesimokydami, nepildo VKP(b) įstatų, kur pasakyta, kad „Partijos narys privalo nenuilstamai dirbti savo sąmoningumui kelti, marksizmo-leninizmo pagrindams įsisamontinti. Šis VKP(b) įstatų straipsnis taikomas drg. drg. Bružui, Tuinylai ir kitiems.

Pirminių partinių organizacijų svarbiausias uždavinys siekti, kad kiekvienas komunistas, nežinintis, kur jis bedirbtų, kokias pareigas užimtų, kokį išsilavinimą beturėtų, privalo kelti savo politinį lygį. Jei pasitaiko tokių komunistų, kurie nenori mokytis ir ardo partinę drausmę, šį klausimą reikia viešame susirinkime apsvarstyti ir tokiems komunistams išaiškinti, dėl ko jie privalo mokytis.

Partinis švietimas apšaruoja komunistus ir nepartinius giliomis žiniomis, kurios reikalingos visų kiliųjų nugalėjimui ir tuo garbingai įvykdyti tuos uždavinius, kuriuos prieš mus pastatė VKP(b) CK ir LKP(b) VI suvažiavimas.

Panemunėlio MTS pirminės komjaunimo organizacijos ataskaitinis susirinkimas

Šiomis dienomis įvykusiame trūkumų. Visai užmirštas kultūrinis-masinis darbas, dėl ko Panemunėlio MTS neveikia nei vienas saviveiklos būrelis. Nerimtai žiūrima ir į sportą. Nėra nei vieno sporto kolektyvo, nepravedamos sporto varžybos. Mažai dėmesio buvo kreipiama į sieninę spaudą. Per metus buvo pravedta tik 11 susirinkimų.

Po to komjaunio Morkūnas kritikavo kai kuriuos komjauniolius už tai, kad nerimtai žiūri į rudens-žiemos traktorių ir prikabinamojo inventoriaus remontą.

LLKJS Rokiškio rajono komiteto sekretorius drg. Miežis savo kalboje nurodė pirminės komjaunimo organizacijos komitetui, kad artimiausiu laiku esami trūkumai būtų ištaisyti. Apšvarčius komjaunimo organizacijos darbą ir esamus trūkumus, susirinkimas priėmė išsamų nutarimą dėl tolesnio darbo pagerinimo.

V. Silvestravičius

UKRAINOS TSR. Charkovo „Šachtininko šviesos“ gamyklos partinė organizacija sėkmingai vykdo darbą partinio švietimo tinkle. Daug komunistų sėkmingai studijuoja marksizmo-leninizmo teoriją. Jiems išskirta 11 konsultantų.

Nuotraukoje: „VKP(b) istorijos trumpojo kurso“, V. I. Lenino ir J. V. Stalino biografijų studijavimo ratielių ir politinių ratielių vadovai gamyklos partiniame kabinate nagrinėja mokymo planų vykdymo rezultatus ir patikrina rinkėjų sąrašus. V. Siciovo nuotrauka. TASS'o spaudos klišė.

DARBĄ SU NAUJU PATYRIMU

Šiomis dienomis prie Rokiškio rajono Žemės ūkio skyriaus buvo suruošti vieno mėnesio revizijos pirmininkams kursai, kuriuos pravedė Žemės ūkio skyriaus vyr. inžinierius drg. Prachorskaitė. Kursuose dalyvavo 14 rajono

kolonikų revizijos komisijų pirmininkų. Čia buvo plačiai išnagrinėti šie klausimai: revizijos pravedimas kolonikuose, Žemės ūkio artelės pavyzdiniai įstatai ir ūkinis skaičiavimas. Politilavinimosi pamokas

pravedė LKP(b) rajono komiteto agitac.-propagandos skyriaus vedėjas drg. Šatas.

Egzaminus labai gerais pažymiais išlaikė drg. Nakas iš „Atėities“ kolūčio.

A. Petrulis

Visos mano jėgos - darbo liaudžiai

Tai buvo 1903 metų pavasaris. Nuo Lebedžionų kaimo pusės, tingiai traukdami naują buožes Pavilonio vežimą, riebūs arkliai klampoju purvinu ankstyvo pavasario keliu. Viskuo nepatenkintas, dėl mažiausios smulkmenos pyktas, šiandien Pavilonis visiškai neteko kantrybės. „Kas tai matė? Pačiam šeimnininkui reikia važiuoti piemenis ieškoti! Nė viena pavasarių šitaip nebuvo... Visada jau nuo vasario mėnesio turėdavau piemenį — patys bent po kelis iš karto ateidavo pasišuldyti. Žinoma, jei taip anksti gyvulių neganydavo, tai plunksnas plėšydavo, bulves skusdavo... Gal but, dėl to, kad neduosniai apmoku už darbą“, — apsvarstęs nusisplovė Pavilonis.

Štai ir Puluiškių kaimas. Sukrypusi, sunkios skurdo rankos į žemę išprausta mažamėlio Puluiškio pirkia.

— Jei jis turėtų tiek proto, kiek vaiku, tai galėtų ir geriau gyventi. Neateina, mal-

R. PAUKŠTYTĖ

nės nepaprašo... — krankštė Pavilonis, išsirisdamas iš vežimo. — Na, tai ko nesisveikini? Juk elgeta tu prieš mane! — žėrė Pavilonis išėjusiam iš pirkios Puluiškiui. — Piemenų turi, a?

Devynmetis Puluiškio sūnus Petras jau žinojo, ko šitas turtingas dėdė pas juos atvažiavo: piemens jam reikia. O jis — apdrisęs, silpnos sveikatos berniukas, sykiu su kitais alkanais, pajuokiamais ir nuvargusiais vaikiniais eis kalėti Paviloniui turta, dirbs už jį ir už jo vaikus dieną naktį jį ir vėliau, rudenį, jo tėvas persivės už tai prasčiausios rūšies rugių nepilna centnerį. Taip buvo užpėnai, pernai, taip bus ir šiemet...

Trys nederlingos žemės hektarai negalėjo išmaitinti devynių Puluiškio vaikų. Reikėjo eiti ieškoti duonos kašnio.

Tą pačią dieną Pavilonis iš-

sivežė verkiantį, drebantį iš baimės Petruką...

Kaip jis norėjo mokytis! Vakaraus, parginęs gyvulius, priskynęs iš darbo kruvas lapų, Petrukas su nuostaba, net nemirksėdamas žitredavo iš tolo į knygas, kurias nenoromis vartė šeimnininko vaikai.

Kada jis, prasidėjęs šalčiams, grįžo namo, tėvas sunkiai atsiduso ir pasakė: „Tave būtų gerai pamokyti, bet nėra pinigų užmokėti mokytojui, neturi tu kuo apsiauti, apsirengti...“ Vienas paskuli kitą slinko šurpūs, iki ašarų alkanai rudeny. Petras tarnavo pas eilę aplinkinių buožių ir iš kiekvieno išėdavo apgautas, pažjuoktas, su pagieža širdyje.

1915 metais Petras Puluiškis mobilizuojamas į carinę armiją. Čia jis patyrė tuščią, žiaurią discipliną, neturtingųjų engimą, dėl ko jis aktyviai dalyvavo revoliuciniame karių judėjime. Sužeistas, grįžo Petras į tėviškę. Tačiau čia jis pakliuvo į dar didesnę chaosą

— tėviškėje siautėjo vokiečiai. Gaudomas, kalinamas ir mušamas, Petras nenugrimdo į laikas, kada, va, visi šitie Panusiminima, bet dar tvirčiau lušniai, šilaitiai, Kraštai pripuoselėjo savyje tvirtą bolševikišką darbo žmogaus jausmą.

Buržuazinė santvarka Lietuvoje savo negalėstinga, sunkia ranka prislėgė sykiu su visais neturtingaisiais ir Petro Puluiškio jaunystę. Kietos rankos, jokios baimės nežinant širdis, tvirti pečiai ir metalinis, kiauiai perverias žvilgnis patiko buožėms.

— Tu neturi namų? Neturi sodybos, neturi sodo, nieko neturi. Reiškia, tu mūsų. Visiška. Tu mūsų įrankis, kuriuo mes pilsime arodus grūdais, perpildysime tvartus gyvuliais, spintas — drabužiais. Eik ir dirbk! Kiek gausi už darbą, tiek tau užteks, — girdėjo Petras tą patį iš visų savo šeimnininkų, pas kuriuos bernavo.

— O juk visą laiką taip būtų negali, — vieną 1928 metų rudens vakarą kalbėjo Puluiškis savo žmonai. (Tuo metu jau jie gyveno Rokiškio

apskrityje, Palušnių kaime. Neverk, pamatysi — atels šamas, Petras nenugrimdo į laikas, kada, va, visi šitie Panusiminima, bet dar tvirčiau lušniai, šilaitiai, Kraštai pripuoselėjo savyje tvirtą bolševikišką darbo žmogaus jausmą. Mums — visiems benamiams.

Petras neapsirikio. Kai vieną 1940 metų birželio mėnesio dieną pamatė vieškeliu žygiuojančius Raudonosios Armijos karius, Puluiškis klūpdamas, nejausdamas nuovargio bėgo ir, pasiekęs kelią, suklūpęs ant žemės bučlavo pražygiavusiųjų pėdas.

— Tegū galvoja, kad aš iš proto išėjau, bet kitaip aš nemokėjau išreikšti savo džiaugsmo ir padėkos tiems saule nudėgusiems garbingiems kariams, — pasakojo vėliau Puluiškis šeimai.

Kavoliškio dvaro laukais braudė tarybiniai matininkai. Iš lušnų išėjo sulinkę žmonės, subėgo metę buožes piemenys, bernai, pusbėrnai. Išsitiesė pečiai, atgijo akys, ištempė raumenys. Su nauja energija kibo darbo žmogus į tarybinio matininko atmatuotą sklypą. Gave 8 ha žemės ir Puluiškis.

RINKIMINĖ KRONIKA

Jaunųjų rinkėjų susirinkimų įvyko Rokiškio vid. m. l. patalpose.

II vid. m. l. mokytojas Stakėnas plačiai supažindino klausytojus su mūsų šalies Rinkimų demokratizmu ir didžiutomis komdomomis komunistinio tybomis.

Po pranešimo buvo atlikturininga meninė programa. E. Laškovas

Šiomis dienomis gausiai sirinke „Laisvosios žemės“ kolūko nariai plačiai išnaginėjo Rinkimų nuostatus. Agitatorė Gladutytė pabrėžė pranešimą „Religijos kilmė“.

G. Jūraitis

Ryšium su artėjančiais rinkimais, „Pilies“ kolūko Rokiškio rajonas klubo raityklos vedėja drg. Zitaite nagrinėja su rinkėjais rinkimų nuostatus, aiškina tarybinių rinkimų demokratškumą ir jų pranašumą prieš kapitalistinių šalių rinkimus. „Pilies“ kolūko

valstiečiai rinkimų dieną ruošiasi sutikti su naujais laimėjimais žemės ūkio ir visuomeninės gyvulininkystės išvystymo srityse.

V. Baraišis

Pertraukų ir laisvesnių valandėlių metu Rokiškio II vid. m. l. mokinės dažnai lankosi jautiai įrengtame agitpunkte Nr. 1. Čia jos skaito rinkiminę literatūrą, susipažįsta su kandidatų biografijomis. Ypatinagai didelis susidomėjimas rinkimais jaučiamas pirmą kartą balsuosiančių moksleivių tarpe.

A. Deksnytė

Rokiškio I vid. m. l. m. l. seje įvyko kandidatų į deputatus susitikimas su rinkėjais. Pradžioje pranešimą „Raudonojo Kryžiaus kilmė ir jo nuveikti darbai“ padarė drg. Lošas. Po kandidatų drg. Tamoševičutės ir drg. Juodelio pasisakymų scenoje buvo suvaidinta Gogolio 3-jo veiksmų komedija „Vedybos“.

A. Leščinskas

Sieninės spaudos apžvalga

Teisinga linkme

Pasiruošimas rinkimams i vietines Tarybas pačiame krašte, nes liko vos kelios dienos iki visų nekantriai laukiamos šventės — gruodžio septynioliktosios.

Ypatinagai svarbus ir atsakingi uždaviniai pastarosiomis dienomis tenka sieniniams laikraščiams, kuriuose pasiruošimas rinkimams turi būti nušviečiamas visu platumu ir ryškumu. Savo talpinama aktualia ir mobilizuojančia medžiaga sienlaikraščiai privalo nuolat ir nuolat priminti piliečiams apie jų pareigą aktyviai dalyvauti rinkimuose i vietines Tarybas, turi agituoti, kad rinkimų dieną visi kaip vienas atiduotų savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Sienlaikraščiuose turi atsispindėti, kokiais laimėjimais įstaiga, organizacija ar mokykla sutinka didžiąja liaudies šventę, turi skatinti garbingai įvykdyti priimtus įsipareigojimus.

Teisingai suprato savo uždavinius rinkiminėje kampanijoje Rokiškio I vidurinės mokyklos bendro sienlaikraščio „Moksleivis“ redakcija.

Sienlaikraestyje talpinama medžiaga aktuali, kovinga, glaudžiai susijusi su pasiruošimu i vietinių Tarybų rinkimus.

Vedamasis straipsnis „Artinantis rinkimams“ duoda pilną vaizdą didelio pakilimo ir jaunatviškos energijos, su kuria moksleiviai ruošiasi sutikti gruodžio 17-tąją. Čia trumpai, bet aiškiai ir konkre-

čiai paličiama viskas: ir besivartojančių rinkimų reikšmė, tarybinių rinkimų demokratškumas, ir kapitalistinių kraštų rinkimų supuvimas, nušviečiama pagrindiniai moksleivių uždaviniai rinkiminėje kampanijoje.

„Artinantis rinkimams, moksleivių pareiga gerai išstudijuoti Rinkimų nuostatus, rinkiminę literatūrą ir kandidatų biografijas.“

„Tačiau, draugai moksleiviai, neapsiribokime tik Rinkimų nuostatų ir rinkiminės literatūros studijavimu. Mes, moksleiviai, turime pravesti agitacinį-propagandinį darbą valstiečių ir darbininkų tarpe. Mes turime pravesti rinkiminiuosius susirinkimus ir individualius pokalbius su valstiečiais ir darbininkais.“

Visa tai rodo, kad I vidurinės mokyklos moksleiviai nepasitenkina vien mokslu ir veikla mokyklos ribose, kad jie yra aktyvus visuomenininkai ir plačiai bendradarbiauja su plačiosiomis liaudies masėmis.

Negalima iškeisti ištiesi nepacitavus X klasės mokinio P. Kačinsko pasisakymo „Aš balsuosiu už geriausius liaudies sunus ir dukras“. Jis rašo:

„Tarybinė santaraka sutelkė man visas galimybes mokyti, šviestis, tapti kultūringu žmogumi, o mano tėvai rado pasturinti gyvenimą kolūkyje.“

Argi aš, neturtingų tėvų vaikas, gimęs samanotoje kaimo pirkioje, būčiau galėjęs lankyti vidurinę mokyklą buržuaziniams laikais? Ne! Mano ateičiai, kaip ir tūkstantams tokių pat jaunuolių, buržuazinėje Lietuvoje būtų

buvę buožės tvarto durys ir reakcinga bažnyčia.

Todėl aš gruodžio 17-tą dieną atiduosiu savo balsą už geriausius liaudies sunus ir dukras, atiduosiu savo balsą už teisę į mokslą, už šviesi tarybinį rytojų, atiduosiu savo balsą už viso pasaulio pažangiosios žmonijos vadą ir mokytoją, už geriausiąjį jaunimo bičiulį — didįjį Staliną.

Rinkimų dienos garbei aš pasidaru dar geriau mokyti, dar daugiau pakelti politinių — idėjinių žinių lygį, būti drausmingu ir pavyzdingu tarybinu mokinu“.

Sienlaikraščio puslapiuose talpinama medžiaga yra ištiesi aktuali, kovinga, nukreipta teisinga linkme, išvystyta teisinga kritika bei savikritika. Straipsnyje „Aštuntųjų klasių mokslo pažangumas ir drausmė“ kritikuojami mokiniai, kurių mokslo pažangumas yra nepatenkinamas. Jiems pavyzdžių pastatomi tų pačių klasių geriausieji ir veikliausieji moksleiviai.

Sienlaikraestyje rašoma ne vien apie pasikūrę mokinių, klasių gyvenimą, bet čia gyvą atspindį randa ir breliuli veikla.

Straipsnyje „Ka veikia istorikai“ mokiny S. Izdonis rašo:

„Dabartiniu metu istorikai ruošiasi artėjantiems rinkimams: nagrinėja Rinkimų nuostatus, ruošia meninį pasirodymą rinkimų dienai“.

Prie visų teigiamų sienlaikraščio pusių dar reikia pridurti ir tai, kad sienlaikraštis leidžiamas kas antrą dieną, ir „Moksleivio“ redakcija kiekvienam numeriui moka surasinti vis naujų įdomių ir aktualių temų.

KOVINGAS KOLŪKIO SIENLAIKRAŠTIS

Kovinga, aukšto idėjinio lygio sienlaikraštį „Spindulys“ leidžia „Tikrojuo keliu“ (Rokiškio rajonas) kolūko redakcija.

Sienlaikraestyje iškeliamas tarybinių rinkimų demokra-

tiškumas, kritikuojami atsiliekalai, iškeliami darbo pirmūnai ir pan.

B. Staliois

LENINGRADAS. Šimtai priešakinių „Skorochodo“ fabriko gamybininkų aktyviai dalyvauja agitaciniame darbe ruošiantis rinkimams i vietines Darbo žmonių deputatų tarybas.

Nuotraukoje: Stalininės premijos laureatai: konstruktorius V. T. Zujevas ir sukirpėja O. I. Muštukova šnekasi su jaunais rinkėjais šaldomosios pramonės Leningrado instituto bendrabutyje.

I. Fetisovo nuotrauka. TASS'o spaudos klisė.

Susitvarkė, pradėjo naują gyvenimą. Tik, deja, neilgam. Po metų grįžę dvarininkai negalėtingai išvarė Puluikį iš Kavoliškio, atėmė žemę, gyvulius, padargus... Išėjo Petras su mažais vaikais į svetimą, alkana, fašizmo tvaiku dvokiančią naktį. Ši naktis tęsėsi trejetą metų. Atmena Puluikis kiekvieną smulkmeną iš tos tamsiosios fašizmo nakties. Savo ir savo vaikų jėgas buvo priverstas pardavinėti visiems gerai žinomam spekuliantui vaistininkui Talinevičiui. Pavargo, sulinko Puluikis po sunkiuoju Talinevičiaus jungu. Tačiau ir sunkiausiomis gyvenimo minutėmis jis nenustojo vilties. Petras tvirtai buvo įsitikinęs komunizmu pergale.

— Aš jums sakau, kad jūs gyvensite kitą gyvenimą. Jūs greit baigsite tarnauti buožėms ir eisite mokyti, — kalbėdavo Puluikis savo vaikams.

Kai 1944 metais Petras ant- rą kartą gyvenime pasveikino raudonarmiečius — išvaduo-

šviesia ateitimi. Pradėjo ja energingai kalti, gavęs to paties buožės Talinevičiaus okupacijos žemės sklypą. Laisvai, giliai atsikvėpė Puluikio krūtine. Vaikai pradėjo lankyti mokyklą.

— Draugai mano kaimynai! Nuo šios dienos dirbsime sykiu ir derliumi dalinsimės sykiu. Tik per žemės ūkio artelės mes įžengsim į galutiną pergalę, — su entuziazmu kalbėjo Puluikis 1949 m. birželio mėnesį valstiečių susirinkime. Tą pačią dieną buvo įsteigta „Kalnališkių“ žemės ūkio artelė, ir jos pirmininku vienbalsiai valstiečiai išrinko Petrą Puluikį. Nuo tos dienos Petro gyvenimo knygoje atskleidė naujas lapas. Jis su begaline meile ir atsidavimu ėmė rūpintis kolūko gerove.

Sykiu ir aktyviausiai kolūkiečiais — Petru Tabeliu, Juozu Strumskiu, Ilija Mališkina ir kitais Puluikis sėkmingai vykdė visus partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius. Savo rimta padėtimi

darba, sąžiningumu ir nuosirdumu užsipelnę Puluikis visų kolūkiečių pagarbą. Susijungus Karolio Požėlos vardo ir „Kalnališkių“ kolūkiams į stambią žemės ūkio artelę, Puluikiui buvo patikėtos pirmininko pavaduotojo pareigos.

Daug Puluikis padirbėjo raguočių bei kiauulių fermų komplektavime. Jis nuolat aiškino kolūkiečiams gyvulininkystės fermų reikšmę kolūko stiprinime, o tuo pačiu ir valstiečių gerbūvio kėlime.

Karolio Požėlos vardo kolūkis privalomaisiais pristatymais su valstybe pilnai atsiskaitė. Šiame kolūkyje vyksta spartūs planavimo darbai tvartų bei gyvenviečių statybai, kuri bus pradėta anksti pavabegaline meile ir atsidavimu ėmė rūpintis kolūko gerove.

Petras Puluikis neseniai iškėlė kolūkiečiams klausimą dėl esančio kolūko ribose malūno remonto, kurį valstiečiai entuziastiškai parėmė. Ir štai, Rokiškio MTS atėjus į pagalbą, malūnas tapo atremontuot-

— Na, ir gyvenimas prasidėjo! — išlieja Puluikis savo džiaugsmu artimiausiam bendradarbiui drg. Meilui. — Štai, — vieni vaikai mokosi septynetėje mokykloje, kiti studijuoja, ruošiasi dideliais žmoneimis tapti, o treči mokosi, kaip kraštą nuo priešų ginti reikia. Aš gi sau dirbu kolektyvinį darbą, kovuju dėl visų mūsų dar šviesesnes ateities. Bet gera gi turėti ir kolektyvinį malūną! — tarytum atjaunėjęs, šypsosi Puluikis, žarstydamas malše perlinius grūdus.

1950 metų spalio mėnuo. Kolūkiniame kaime prasidėjo ruošimasis rinkimams i vietines DŽD Tarybas. Vieną dieną Petras Puluikis, važiuodamas namo iš Rokiškio, parsivežė keletą Rinkimų nuostatų brošiūrų. Atidžiai perskaitęs, įsisaugones kiekvieną straipsnį, Puluikis klube skaitykloje, padedant jauniems agitatoriams Chvackaitei ir Baltušui, pravedė cilę pasikalbėjimų su kolūkiečiais rinkiminėmis temomis.

— Kame mūsų laimė? — viename iš tokių pasikalbėjimų dėstė Puluikis. — Mūsų laimė tik sąžiningame kolektyviniame darbe, tik genialiojoje komunistų partijoje, tik didžiojo mūsų vado draugo Stalino asmenyje. Norėdami pasiekti tikrąją laimę, mes turime viso savo darbo organizavimui išrinkti valdžią. Aš gerai prisimenu buržuazinio seimo rinkimus. Tada ne kiekvienas turėjo teisę balsuoti, o balsavo tik turtingieji. Dabar gi mes patys išskelame kandidatus, patys laisvai už juos balsuojame, — baigė savo kalbą Puluikis.

Karolio Požėlos vardo kolūko valstiečiai, įvertindami Petrą Puluikį, kaip tinkamiausią savo reikalų gynėją, iškėlė jį kandidatui Rokiškio rinkiminėje apygardoje Nr. 8.

Susitikdamas su rinkėjais, iki širdies gelmių susijaudinęs, Petras Puluikis tvirtai pažadėjo: — Visos mano jėgos — darbu Harūdziai

AMERIKOS SENATORIAUS BERDO PAREIŠKIMAS
 NIJORKAS, XII. 7 d. kariaus, nes Anglija yra antra-
 (TASS). Asosiēited Pres agen-
 turos korespondento pranešimu Nurodēs, kad padētis Korė-
 iē Draiverio (Virginijos valstija), senatorius-demokratas Ber-
 das, pasakēs kalbā vietiniams prekybos rūmams, pareiškė, kad būtina nedelsiant evakuoti Amerikos kariuomenę iš Korėjos, priešingu atveju jai greisia pražūtis. „Prancūzija nekariaus, Anglija taip pat ne-

IVYKIAI KORĖJOJE
LIAUDIŠIOS ARMIJOS VYRIAUSIOSIOS VADOVYBĖS PRANEŠIMAS
 Gruodžio 9 d. paskelbtame Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausiosios vadovybės pranešime sakoma, kad Liaudies armija ir kinų savanoriai visu frontu toliau persekiojo besitraukiančias amerikiečių ir Pietų korėjiečių dalis.

Priverstiniai pripažinimai laikraštyje „Niuorks Taims“
 NIJORKAS, XII. 8 d. kad Prancūzija neturės prisidėti prie Jungtinių Valstijų kare Toluosiuose Rytuose“
 Liesdamas Italija, Sulbergeris rašo: „30 procentų Italijos gyventojų, simpatizuojačių komunizmui, jau yra tokios blogos nuomonės apie Jungtines Valstijas, kad blogesnės negali būti. Bet ne ir proamerikinės gyventojų daugumos tarpe JAV prezidentas politiniu ir kariniu atžvilgiu rimtai nukentėjo“. Indijoje, nurodo Sulbergeris, JAV prestižas milžiniškai nukentėjo. Vyriausybinuose sluoksniuose giliai įsitikinta, kad nemanams galima būtų užkurti, jeigu Pekino vyriausybė būtų įsileista į Suvienytųjų Nacijų Organizaciją. Vokietijoje „nepastebėjus išvėlimą į karą prieš Kiniją nedovanotinu. Leiboristų partijoje pasireiškia nuotaikos „neutralumo“ naudai, tačiau Anglijos vyriausybė, matyti, nors ir neanoromis, vis dėlto bus priversta paremti Jungtines Valstijas. Prancūzijoje „Amerikos prestižo smukimas yra beveik katastrofiško pobūdžio“. „Prancūzija supranta, kad karo prieš komunistinę Kiniją atveju jai nepavyks likti nušalyje, net jeigu ji paliks Indokiniją. Pastaruoju metu kai kurie kabineto nariai reikalavo, kad Šiaurės Atlanto gynybos paktas neišvengiamai būtų atšauktas, ir teigė,

KINIJOS LIAUDIŠIOS KOMITĖTO VISUOTINEI TAIKAI GINTI IR KOVOTI PRIEŠ AMERIKOS AGRESIJĄ PAREIŠKIMAS

PEKINAS, XII. 8 d. (TASS). Sinchia agentūra praneša, kad Kinijos liaudies komitetas visuotinei taikai ginti ir kovai prieš Amerikos agresiją pilnintai remia užsienio reikalų ministro Čou En-lajaus pareiškimą klausimu dėl taikos sutarties su Japonija, pažymėdamas, kad šis pareiškimas išreiškia visos kinų tautos valią.
 Memorandumas, kurį JAV valstybės departamento patarėjas Daleas spalio 26 d. įteikė tarybiniam atstovui Saugumo Taryboje J. A. Malikui, sakoma pareiškime, demaskuojama Amerikos vyriausybės sumanymus, siekiančius pakirsti Kairo deklaracijos, Jaitos susitarimo ir kitų tarptautinių susitarimų nutarimus tam, kad galima būtų pasirašyti separatinę taikos sutartį su Japonija. Amerikos vyriausybė ketina taip pat apginkluoti Japonijos armiją ir aviaciją, sukurti Japonijoje karinę pra-

Sėja Korėjoje...

...derlius Niuorke.

monę ir ilgam laikui okupuoti šią šalį, siekiant paversti ją agresijos baze.
 „Visa tai, — pabrėžiama pareiškime, — įrodo, kad JAV vyriausybė siekia atkurti Japonijoje agresyvias jėgas ir paversti ją savo bendrininku užgrobianči Kinija, Korėją bei kitas Azijos šalis“.
 „Mes raginame visą kinų tautą, — sakoma pareiškimo pabaigoje, — ryžtingai kovoti prieš šiuos agresyvius JAV vyriausybės sumanymus ir vieningai pakilti ginti savo tėvynę ir visuotinę taiką... Kinų tauta neleis atkurti Japonijos militarizmo. Visi imperialistų mėginimai ignoruoti kinų tautos teises ir interesus pasmerkti sužlugti. Kinų tauta laikys neteisėtu bet koki taikos sutarties su Japonija parengimą ir sudarymą, jeigu juose nedalyvaus Kinijos liaudies respublika“.

Mūsų medžiagos pėdsakai

„AGITPUNKTAS BE LAIKRAŠČIŲ“
 „Nežinrnt to, kad agitpunktė Nr. 1 veikia radijas, tvarkingai išdėstyti įvairaus turinio brošiūros, tačiau jame nėra nė vieno egzemplioriaus respublikinių ir rajoninių laikraščių, — rašė skaitytojas žinutėje, tulpusioje „Po Spalio Vėliava“ Nr. 4.

Pranešame, kad žinutėje iškeltieji faktai atitinka tikrovę. Šiuo metu padėtis ištaisyta. Agitpunktas gausiai aprūpin-tas laikraščiais bei žurnalais.
 LKP(b) Rokiškio rajono k-to Agitacijos Propagandos skyrius

„KODĖL LAIŠKAI NEIŤEIKIAMI ADRESATAMS?“

Tokia antraštė „Po Spalio Vėliava“ Nr. 4 tilpo žinutė, kurioje rašoma, kad dėl Vyžėlių kolonkio laiškanėšio J. Meilaus kaltės laišškai adresatams neįteikiami arba įteikiami pavėluotai.
 Pranešu, kad žinutėje iškeltieji faktai pasitvirtino.

Padėčiai ištaisyti laiškanėšiu drg. Melui ir kolonkio pirminkui drg. Liaudauskui duotas griežtas įspėjimas.
 J. MIKALKĖNAS,
 Vyžėčių apyl. DŽDT vykd. k-to pirmininkas

„NESIRUOŠIA RINKIMAMS“

Tokių pavadinimų „Po Spalio Vėliava“ Nr. 7 buvo patalpintas straipsnelis, kuriame kritikuojami Kamajū vid. m-los vadovai, nepraveda aiškinamojo darbo jaunųjų rinkėjų tarpe.
 Faktai pasitvirtino. Pranešu, kad padėtis ištaisyta. Klasiu

vadovai ir mokytojai-agitatoriai sustiprino agitacinį darbą moksleivų-rinkėjų tarpe. Be to, mokykloje įskabinti Rinkimų nuostatai, atitinkami plakatai bei kandidatų biografi-jos.
 E. TEBELIŠKYTĖ,
 Kamajū vid. m-los direktorius

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

„Po Spalio Vėliava“ redakcija gavo skaitytojo laiška, kuriame buvo rašoma, kad Žiobiškio septynmetes m-los mokytoja drg. Sesickaitė neįsileido atvykusios mokinio Karpavičiaus motinos į savo kambarį, o kalbėjosi per uždarus duris.

Užklaustas apie tai rajono Liaudies švietimo skyriaus vadėjas drg. Nakas praneša: „Faktai pasitvirtino. Už nepedagogišką elgesį drg. Sesickaitėi duotas griežtas įspėjimas.“

MUMS RAŠO

SKUBIAI TAISYTINA PADĖTIS
 Rokiškio rajono Panemunėlio apylinkės „Naujuoju keliu“ kolonkyje prileidžiami tokie Žemės ūkio artelės įstatų laužymai, kaip pašarų švaistymas, nesilaikymas darbo taisyklių ir pan. Taip, pvz., kolonkio saskaitininkas drg. Sarkauskas Juozas net po tris dienas nebuvu raštinėje, bet ir kolonkio pirmininkas drg. Bitinas nesimai jokių priemonių, kad sudrausti savavaliuotoja.
 Apsilankę šiame kolonkyje Panemunėlio MTS Politinio sky-

TRUMPI SIGNALAI

Nestropina žemės ūkio darų sutvarkymu „Žalgirio“ kolonkio (Rokiškio rajonas, Panemunėlio apylinkė) 4-tos gados brigadininkas drg. Vizbaras. Taip, pvz., kolonkio teramoji mašina dar nuolat nuėmimo dienų guikuose, ir drg. Vizbaras nepina jos pargabanimu į stogę.
 Nesutvarkytas žemės ūkio inventorius randasi lauke nebaigti tvarkyti visuomenių gyvulių pastatai Onuš apylinkės „Aušros“ kolonkio (pirmininkas drg. Saulis).
 Blogai šeriami visuomenininkai Kumpoliškio apylinkės „Žalgirio“ kolonkio III-joje b gadoje (brigadininkas drg. J. lūtis Petras).
 Silpnai praveda pamok politiniuose rateliuose (Obel rajonas) vadovai drg. drg. P. pienis, Kuzminovaitė ir M. tiukaitė.
 L. e. redaktoriaus pareigas PETRAS ŠILEIKA
 Rajono vykdomajam komitetui skubiai reikiInge mašininke.

SUTVARKYTI DARBADIENIŲ ĮSKAITA

Jau beveik ištisi metai, kaip „Pilies“ kolonkio (Rokiškio rajonas) brigadininkas drg. P. Bulovas neužrašo išdirbtų darbadienių į kolonkiečių darbu knygutes. Kolonkiečių užklaustas, kada jis atliks darbadienių išrašymą, atsakė, kad šis reikalas greitai laiku bus sutvarkytas. Laikas slenka, o drg. Bulovas taip ir neprisirošia.
 Nors šį padėtis yra žinoma kolonkio pirmininkui drg. J. Valaikai, bet jis neduoda drg. Bulovui jokių nurodymų šiai padėčiai ištaisyti.
 Laikas drg. Valaikai ir apylinkės DŽD Tarybai užkirsti kelią Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimui „Pilies“ kolonkyje.
 V. Baraitis

UŽMIRŠTAS SPORTAS

Partija ir vyriausybė skiria rimtą dėmesį sporto kolektyvų sukūrimui kolonkiuose. Įvykusios respublikinės kolonkiečių-sportininkų varžybos pademonstravo aukštai pakilusių sportinių lygį mūsų kolonkiuose.
 Tačiau to visai nežino ir nenori žinoti Obelių rajono Kuno kultūros ir sporto komitetas, nes iki šio laiko „Lais-